

Sygn. akt IX C 456/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku IX Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Zielonka

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Konewko

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2017 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa **Banku (...) S.A. w W.**

przeciwko **A. G.**

o zapłatę

postanawia:

1. uchylić nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 6 października 2015r., sygn. IX Nc 730/15
2. odrzucić pozew,
3. zasądzić od powoda Banku (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. G. kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazać ściągnąć od powoda Banku (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 2 523,10 zł (dwa tysiące pięćset dwadzieścia trzy złote 10/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt IX C 456/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 21.08.2015r. **powód Bank (...) SA w W.** wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwany A. G. ma zapłacić powodowi kwotę 67.301,39 zł z dalszymi odsetkami w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od kwoty kapitału, tj. od 23.353,26 zł od dnia 12.08.2015r. do dnia zapłaty. Nadto powód domagał się zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych. Na uzasadnienie powództwa powód podniósł, iż dochodzona pozwem kwota wynika z umowy kredytu na zakup pojazdu nr (...) zawartej przez pozwanego dnia 24.09.2004r. z Bankiem (...) SA, którego powód jest następcą prawnym. Zadłużenie pozwanego obejmuje: kapitał – 23.353,26 zł; odsetki umowne karne za okres od 25.03.2005r. do 11.08.2015r. – 43.948,13 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 6.10.2015r. wydanym w postępowaniu nakazowym pod sygn. akt IX Nc 730/15 Sąd uwzględnił powództwo w całości.

W zarzutach przeciwko nakazowi zapłaty pozwany A. G. domagał się uchylenia nakazu zapłaty oraz oddalenia powództwa z uwagi na powagę rzeczy osądzonej wskazując, iż Bank (...) SA uzyskał już nakaz zapłaty, na podstawie którego dochodził należności z przedmiotowej umowy kredytu. Nadto pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powoda oraz zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwany reprezentowany przez radcę prawnego wniósł także o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.09.2004r. pozwany zawarł z Bankiem (...) SA w K. umowę kredytu na zakup pojazdu nr (...) za pośrednictwem (...) SA. Przedmiotowa umowa została skutecznie wypowiedziana.

dowód: umowa kredytu – k. 36, 37, wypowiedzenie umowy kredytu wraz z zpo – k. 34, 35 akt

Bank (...) SA w K. wystawił w dniu 16.01.2006r. wyciąg z ksiąg banku dotyczący zadłużenia pozwanego z tytułu przedmiotowej umowy, w oparciu o który Sąd Rejonowy w Słupsku wydał na rzecz Banku (...) SA w K. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w dniu 17.09.2007r. pod sygn. akt IX Nc 244/07. Na dzień wystawienia wyciągu zadłużenie pozwanego wynosiło 27.065,93 zł i obejmowało: kapitał – 23.379,26 zł oraz odsetki karne za okres od 25.03.2005r. do 15.01.2006r. – 3.686,67 zł.

bezsporne, nadto dowód: wyciąg z ksiąg banku (...) SA – k. 4, nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym – k. 30 akt IX Nc 244/07

W dniu 29.11.2007r. nastąpił podział Banku (...) SA dokonany w sposób określony w (...) Banku (...) SA z dnia 15.11.2006r. ogłoszonym w Monitorze Sądowym i Gospodarczym z dnia 8.12.2006r. Nr 239, poz. 15136. Zgodnie z planem podziału powodowi przypadły m.in. należności i zobowiązania wynikające z umów zawartych przez Bank (...) SA z klientami za pośrednictwem (...).

dowód: plan podziału Banku (...) SA z 15.11.2006r. w formie z podpisami notarialnie poświadczonymi – k. 82-130 akt

Powód wystąpił do tut. Sądu z wnioskiem o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 17.09.2007r. wydanemu pod sygn. akt IX Nc 244/07 z uwagi na przejście uprawnień. Wniosek został oddalony z uwagi na niewykazanie, iż podział Banku (...) SA został przeprowadzony zgodnie z planem podziału Banku (...) ogłoszonym w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności – k. 2, postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 12.11.2013r. sygn. akt IX Co 3818/13 – k. 45-47, postanowienie Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 29.01.2014r. sygn. akt IV Cz 45/14 – k. 65-66 akt IX Co 3818/13

Sąd zważył:

W myśl art. 199 § 1 pkt 2 kpc sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Według powszechnie aprobowanego stanowiska orzeczniczego z tożsamością stron procesowych w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 kpc mamy do czynienia w sytuacji, gdy w postępowaniach występują po obu stronach procesu te same osoby lub ich następcy prawni (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2010 r. IV CSK 552/09). Ocena stanu powagi rzeczy osądzonej wymaga zbadania, poza tożsamością stron, także tożsamości żądań i ich podstawy faktycznej oraz podstawy prawnej na datę zamknięcia rozprawy (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2013 r., I CSK 545/12).

Z treści załączonego przez powoda planu podziału wynika, że powód stał się następcą prawnym Banku (...) SA w K. w zakresie wierzytelności wynikającej z przedmiotowej umowy kredytu, gdyż zgodnie z planem podziału przypadły mu wszystkie należności i zobowiązania wynikające z umów zawartych przez Bank (...) SA z klientami za pośrednictwem (...), a w taki właśnie sposób – za pośrednictwem (...) – zawarta została przedmiotowa umowa kredytowa, co wprost wynika z treści tego dokumentu.

Strona pozwana nie kwestionowała następstwa prawnego po stronie powodowej. Należy zatem stwierdzić, iż w obu sprawach – w sprawie IX Nc 244/07 oraz w niniejszej – występuje tożsamość stron procesowych.

Analiza dokumentów złożonych do sprawy IX Nc 244/07 oraz załączonych do niniejszego pozwu w postaci odpisu umowy kredytowej oraz wypowiedzenia umowy nie pozostawia wątpliwości, iż powód w niniejszym procesie dochodzi od pozwanego tego samego roszczenia – opartego na tej samej podstawie faktycznej oraz prawnej – które było już przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia sądu – mianowicie roszczenia wynikającego z opisanej wyżej umowy kredytowej, a zatem zachodzi w sprawie także tożsamość roszczenia. Bez znaczenia jest przy tym okoliczność, iż odmienna jest wysokość roszczeń w obu postępowaniach, gdyż powyższe wynika z faktu, iż na skutek upływu czasu i braku spłaty zadłużenia zobowiązanie odsetkowe pozwanego wzrosło. Podkreślenia wymaga, iż w sytuacji gdy wierzyciel uzyskał tytuł zasądający na jego rzecz odsetki na przyszłość – jak to miało miejsce w sprawie IX Nc 244/07 – powiększanie się zadłużenia z tytułu naliczania odsetek nie ma żadnego wpływu na możliwość wniesienia kolejnego powództwa, albowiem nakaz zapłaty obejmuje także dalsze odsetki. Powyższe skutkuje uznaniem zarzutu powagi rzeczy osądzonej za zasadny.

Wobec stwierdzenia, że powód jest następcą prawnym Banku (...) SA w K. w zakresie wierzytelności objętej przedmiotową umową kredytową, co do której wydany został przeciwko pozwanemu prawomocny nakaz zapłaty Sąd uchylił wydany w niniejszej sprawie nakaz zapłaty oraz odrzucił pozew, o czym orzekł jak w pkt 1 i 2 postanowienia.

Marginalnie dodać należy, iż właściwą drogą do realizacji przez powoda swoich uprawnień jest wniosek złożony w trybie art. 788 § 1 kpc, albowiem w postępowaniu o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności nie ma zastosowania art. 199 § 1 pkt 2 kpc (vide: uchwała SN z dnia 28 października 2010 r., III CZP 65/10, OSNC 2011, nr 3, poz. 27).

O kosztach procesu w pkt 3 postanowienia orzeczono na podstawie art. 98, 99 w zw. z art. 108 § 1 kpc. Pozwany wygrał sprawę w całości i dlatego przysługuje mu zwrot kosztów zastępstwa prawnego w wysokości 3.600 zł (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu /Dz.U.2013.490 j.t./) oraz zwrot kosztów opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa – 17 zł.

W pkt 4 wyroku orzeczono o nieuiszczonych kosztach sądowych należnych Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Słupsku, od obowiązku których pozwany został zwolniony w niniejszym postępowaniu, a które objęły opłatę sądową od zarzutów od nakazu zapłaty w wysokości 2.523,10 zł. Powyższymi kosztami Sąd obciążył powoda jako przegrywającego sprawę na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.